

til Tilskuddet til de kommunale højere Mellem- og Realskoler, som nu er naaet op til en Størrelse af 65,200 Kr., have vi i flere Aar krævet, at der maatte en anden Ordning paa denne Sag, idet der synes jeg, ingen Mening er i den nuværende Ordning. Disse 65,200 Kr. uddeles til en Række Købstadskoler, men der er mange flere kommunale Real- og Mellemskoler i vore Købstæder end de, som faa Del i disse Penge. En By som Roskilde f. Eks. har selv bygget og indrettet en kommunal Real- og Mellemskole, men den har ikke faaet en eneste Øre af disse Penge, medens andre Byer, som ikke have bragt nær saa stort et Offer som den By, jeg har nævnt, have faaet Del i disse Penge med ofte ret betydelige Beløb. I Maaden, hvorpaa Beløbene fordeles mellem de Byer, som have været saa heldige at komme med, synes der ogsaa at være nogen Vilkaarlighed og Uretfærdighed. Finanslovkommissionen har henvendt Opmærksomheden paa denne Sag og har ment, at der skulde skabes en anden Ordning end den nuværende. Jeg ønsker ikke at komme disse Tilskud til Livs, men jeg ønsker, at der øves Retfærdighed paa dette Omraade, saa at man ikke udelukker en Række Byer, som have ligesaa stort Krav paa at komme med som de Byer, der nu faa Tilskud.

Der har været holdt et Samraad om det Tilskud, der ydes til Københavns kommunale Skoler; det er nu 375,000 Kr. Det Tilskud, der ydes Skolerne udenfor København, er i Aar i stærk Stigning. Sammenligner man Finanslovsforslaget for i Aar med Finanslovsforslaget for i Fjor, er der en Stigning paa over 1 Million. Nu ved jeg nok, at det er ikke en regnskabsmæssig Stigning, men det fremkommer dog saaledes paa Forslaget som en Stigning paa en Million, det vil sige, at Beløbet fra i Fjor er steget med 23½ pCt. Derimod staar Tilskuddet til Københavns Kommune fast, i alt Fald endnu et Par Aar, thi saa kommer der en Revision af det. Skulde Københavns Kommune i Aar have haft en Forøgelse af sit Tilskud paa 23½ pCt. fra i Fjor, skulde Tilskuddet være sat op med 88,125 Kroner. Men selv om Københavns Kommune havde faaet det, vilde der dog være tilføjet den en blodig Uret, thi hvis den skal ligestilles paa Skoleomraadet med Skolerne i det øvrige Land, vilde det Tilskud, Københavns Kommune skulde have, nu være oppe paa mellem 700,000 og 800,000 Kroner. Jeg ved naturligvis meget godt, at det ikke nytter at fremdrage dette overfor den Regering og det Regeringsflertal, der i Øjeblikket findes

her i Landet, de vende altid det døve Øre til, naar man fremdrager Spørgsmaal som dette. Her i Landet føres for Tiden en saa ensidig Klassepolitik, at man mest tager Hensyn til det, som ligger en nærmest, medens man ikke vil høre Tale om Hensyn som dette. Man siger: København har paa dette Omraade sin egen Ordning, den har her en anden Lovgivning end det øvrige Land. Men det er ikke andet end Talemaader, som i Virkeligheden intet betyde. Københavns Kommune har for sit Folkeskolevæsens Vedkommende akkurat de samme Krav, som enhver anden Kommune har overfor Statskassen, og det er Krav, som jeg synes, man ikke med Rette kan sidde overhørig. Men saa længe vi, som sagt, have det Regimente, vi have, er der naturligvis ikke noget ved den Ting at gøre. Det er imidlertid en Pligt, som Københavns Repræsentanter have, at drage denne Sag frem og paavise den Uretfærdighed, der her øves.

Vi have fra Socialdemokratiets Side stillet et Forslag om, at den Understøttelse, der gives til Eleverne paa vore Seminarier, skal forhøjes fra 120,000 til 160,000 Kr., altsaa en Forhøjelse paa 40,000 Kr. Man maa i det hele sige, at Staten slipper uhyre nemt og billigt fra Uddannelse af Lærere til sin Folkeskole. Paa Finanslovsforslaget ere de Udgifter, som ere opførte til vore Seminarier, 424,897 Kr. Der er neppe noget Land i Verden, der slipper saa billigt fra Uddannelsen af sine Lærere og Lærere til Folkeskolen, som Danmark gør. Hovedsagelig er det her i Landet en privat Forretning at uddanne Lærere og Lærere til Folkeskolen. Vi have vel nu omkring 20 Seminarier, og jeg vil antage, at disse 20 Seminarier i Øjeblikket ere besøgte af omtrent 2,000 Elever. Jeg kender ikke det nøjagtige Tal, men jeg vil antage, det er saaledes. Deraf bliver der paa Statens Seminarier uddannet godt 350, Resten uddannes ad privat Vej. De Elever, der optages paa Statens Seminarier, slippe noget billigere fra det end de, der maa søge til Privatseminarier, idet Undervisningen paa Statens Seminarier kun koster 40 Kr., medens den paa private Seminarier almindeligvis betales med 180 Kr. Det er en ret betydelig Hjælp, der her gives til dem, der ere saa heldige at faa Plads paa Statens Seminarier.

De Elever, som besøge vore Seminarier, ere i Almindelighed unge Mennesker, som ere udgaaede fra den økonomisk tarveligst stillede Del af Befolkningen, det er Sønner eller Døtre af Arbejdere, af mindre Haandværkere, af Husmænd, mindre Embeds-